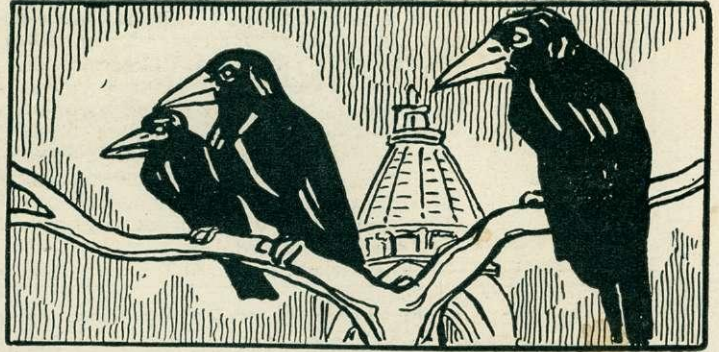

MI. UJSÁG AZ. ÁLLAT- KERTBEN?

BUDAPEST FŐVÁROS ÁLLAT- ÉS NÖVÉNYKERTJÉNEK KÖZLEMÉNYEI

Budapest, 1920.

VII. évfolyam. 19—20. szám.

október 1—15.

KIADJA: BUDAPEST FŐVÁROS
ÁLLAT- ÉS NÖVÉNYKERTJE

Az állat- és növénykert igazgatóságának
közreműködésével szerkeszti:
RAITSITS EMIL

Megjelen mint az „A TERMÉSZET”
:o: :o: :o: melléklapja :o: :o: :o:

Sziám is halad a korrall.

A régi jó időkben, amikor még a 10 és 20 filléres járta, amikor még 5 drb. sóskiflinek ára 10 fillér volt, az állatkert Sziámja is boldogabb napokat élt. Helytelenül mondtam: az állatkert Sziámja, hiszen az nemcsak az állatkerté, hanem minden budapesti lakosé, az egész országé azóta, amióta boldogult öreg királyunk nekünk ajándékozta. Rosszul viselkedett Schönbrunnban, a budapesti állatkertben internálták. A rabiatus Sziám nálunk sem viselkedett jobban, nemcsak rakoncátlankodott, hanem az életre is veszedelmes volt és ilyen maradt mindég. Az erős vasketrecben imbolygó járással ide-oda kéregető Sziám az első tekintetre igen szelid, jóindulatú öreg úrnak tűnik, de aki ismeri ökgiyelmét, egészen más véleményvel van felőle. Gondos ápolója, aki minden jóval ellátja, sem közelítheti meg. Alattomos, bosszúálló, amiről a látogató közönségünk közül az, aki incselkedik vele, meggyőződhetett légszer. Hány tiszta, hófehér ruhát mocsokolt be már Sziám, tisztán azért, mert kéregetése nem talált meghallgatásra.

Sziám bizony nem röstel kéregetni s ezt már régóta gyakorolja. Még a boldogabb időkben is körüljárta a ketrecét és ormányával kéregetően a közönséghez fordult s így elfogadta a legkülönbözőbb kedvenc falatokat és a feléje nyújtott kétfillérest, tízfillérest és esetleg nagyobb pénzdarabokat. A kapott ércpénzt összegyűjtögette és oda adta ápolójának,

aki ezért Sziámnak kenyeret, répát, vagy más eledelt nyújtott.

Természetesen előbb Sziámnak az ápoló „Kérjél szépen”-jére egy párszor térdet kellett hajtania és ormányát fölfelé kunkorítva, hangot kellett adnia. Szép nyári napokon, mikor nagy tömeg fogta körül Sziám kifutóját, mikor az est beállt, az ápoló bőséges borralalóval és Sziám telt gyomorral tért nyugalomra.

Fordult a világ sora. Az ércpénz eltűnt a forgalomból és a vaspénz annyira elértéktelenedett, hogy Sziám az összeszedett néhány fillérért semmit sem kaphatott ápolójától. Így került a sor a papír egy- és két-koronásokra. Sziám hamarosan megismerte az új valutát. Ormányával oly szakértelemmel fogadja el és forgatja meg a papírpénzt, mint a legszakképzettebb és gyakorlott pénzváltó. Ha valaki huncutságból a papírpénzhez hasonló papírlapot nyújt Sziámnak, azt kellő bosszúsággal nem fogadja el, visszautasítja. Az egész év folyamán csak papírpénzt fogadott el, a réz-, vas- és nickelpénzeket elhajigálta. Így halad a korrall Sziámunk. Csak azt az egyet nem tudtuk még kideríteni, hogy Sziám felismeri-e a hamisbélyegzésű bankjegyeket? R. E.

HIREK

Őszi napok. Az állatkertben levélsárgulás, szarvasbögés. A hideg őszi szél behajtja az állatházak belső részeibe a melegéövi állatokat. Minden intézkedést megtett már a vezetőség, hogy a tél beállta előtt minden könnyebb állat és növény megfelelő helyet kapjon a teletető helyiségekben.

Hagenbeckék véleménye. A napokban egy tagbaszakadt porosz látogatta meg állatkertünket. Hagenbeck nagy titokban hozzánk küldötte egyik alkalmazottját üzleti küldetéssel, aki végigjárta Európa állatkertjeit. A látogatás alkalmával nem tudott eléggé csodálkozni állatkertünk állományának nagyságán és azt a határozott kijelentést tette, hogy Európában csak egy állatkert van s az a budapesti, a többi nem állatkert, mert azokban állat alig akad.

Vadgesztenye. A friss vadgesztenyét szarvasaink már vígan ropogtatják és igen örvendenek a gesztenyeszűretnek. Akinek felesleges vadgesztenyéje van, az ajándékozza meg szarvasainkat.

Kazuárunk a műtét után. Nagy gondot okozott az állatkert vezetőségének az egyik kazuár. Ugyanis a kazuár lábujján egy nagy, ökölnyi daganat éktelenkedett, mely már oly veszedelmesen növekedett, hogy a szegény állat járását akadályozta. A műtétet elhatározták, csak most az volt a kérdés: hogy történjék e hatalmas szárnyas lefogása. Előzetes altatásról szó sem lehetett, talán elbódítás jöhetett volna szóba. Ezért borban áztatott kenyeret kapott. A bor azonban meg se kötyant a mi kazuárunknak, miért is rummal áztatott kenyérral kísérleteztünk, ez pedig egyáltalában nem volt inyére. Nem maradt más hátra, mint az erőszak, mely természetesen, aki ismeri a kazuárok rugásra alkalmas és hatalmas combizomzatát, nem volt a legveszélytelenebb. Az ápolók az esetleges rugás ellen úgy védekeztek, hogy pajzsként deszka-kerítést toltak maguk előtt s így szorították sarokba a műtét alá kerülő páciens. A sarokba szorított kazuár lábait összekötötték és a rögzítés után a gyors sebészi kés hamarosan leválasztotta a beteg lábujjról az éktelenkedő daganatot. A műtét után a sebre kötést kapott kazuárunk. A szabadon eresztett kazuárunknak első dolga volt, hogy a kötés csomójának kibogozását megkísérelje. Az éber ápolószemélyzet azonban megakadályozta, úgy, hogy később kazuárunk a kötést megszokta. Reméljük, míg a kötés lekopik lábáról, addig a műtét útján ejtett seb is teljesen begyógyul. Egyébként kazuárunk jól érzi magát és az operált végtagját is jól használja.

A kiadásért felelős: RAITSITS EMIL